

A hét első napján kora hajnalban az asszonyok kimentek Jézus sírjához, s magukkal vitték az előkészített illatszereket is. A kő el volt hengerítve a sírtól. Bementek, de az Úr Jézus testét nem találták.

Még fel sem ocsúdtak meglepetésükből, amikor két férfi jelent meg mellettük, ragyogó ruhában. Ijedtükben a földre szegezték tekintetüket. De azok így szóltak hozzájuk: „Miért keresitek az élő a halottak között? Nincs itt, feltámadt. Emlékezzetek vissza, mit mondott nektek, amikor még Galileában járt: Az Emberfiának a bűnösök kezébe kell kerülnie, fölfeszítik, de harmadnapra feltámad.” Erre eszükbe jutottak ezek a szavak.

A sírtól visszatérve mindezt hírül adták a tizenegynek és a többieknek. Mária Magdolna, Johanna és Jakab anyja, Mária s néhány más, velük lévő asszony hozta a hírt az apostoloknak, de azok üres fecsegésnek tartották, és nem hittek nekik.

Péter azonban menten a sírhoz futott. Benézett a sírba, de csak a lepleket látta ott. Igen elcsodálkozott a történeteken, és hazament.

Ezek az evangélium igéi.
